

Sataman Ilta 8.3.2026

Aki-Matti Itkonen

Hyljättyjen Jeesus

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta, Pyhästä Hengestä ja Jumalan suunnitelmasta?
2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi?
Raamatun teksti DBS-menetelmälle on esim. Psalmi 22 tai Jesaja 53.

Hyvää iltaa kaikille, sekä paikan päällä että teille, jotka seuraatte tätä zoomin kautta tai jälkepäin tallenteena. Opetuksen aiheena meillä on Hyljättyjen Jeesus, joka on osa opetussarjaamme Make Jesus Great Again. Viikko sitten Arto opetti meille aiheesta "Tuomittujen Jeesus" ja kertoi kuinka Jeesus kohtasi heitä. Oma opetukseni osuu melko lähelle samaa aihetta, mutta siinä on kuitenkin sävyero.

Tutkitaan mitä hyljättynä oleminen tarkoittaa, mitä Jeesus tietää hyljättyksi tulemisesta ja sen jälkeen esittelen teille kuinka Jeesus kohtasi Raamatun sivuilla joitakin hyljättyksi tulleita ihmisiä.

Millainen sitten on hyljätty ihminen?

Hyljätty ihminen ei ole välttämättä tuomittu, häntä ei ole suoraan kohdaten lytätty maahan vaan hänet on kuin laitettu syrjään, hänet on unohdettu, häneen suhtaudutaan kuin häntä ei olisikaan. Hylkäämiseen voi kuulua väheksyntää, huomiotta jättämistä ja yhteyden katkaisemista. Hylätystä ei yksinkertaisesti välitetä.

Katsotaan miten sanakirja asian vielä määrittelee.

Mitä tarkoittaa hyljätty?

Hyljätty tarkoittaa tilaa, jossa jokin esine, paikka tai olento on jätetty omaan onneensa, eikä sille enää anneta huomiota tai hoitoa. Hylkäys voi tapahtua monista syistä, kuten taloudellisista vaikeuksista, muuttuneista tarpeista tai yksinkertaisesti kiinnostuksen puutteesta. (Suomisanakirja.fi)

Niinkuin käy tästäkin määritelmästä ilmi, hyljättynä olemiseen kuuluu voimakkaasti yksinäisyys. Kontaktit muihin ovat katkenneet. Vaikka olisit

ihmisjoukon keskellä, olet niin muiden hyljeksimä, että se tuntuu samalta kuin olisit ainoa ihminen maailmassa.

Mitä Jeesus tietää hyljätyksi tulemisesta?

Paljonkin. Enemmän kuin kukaan meistä osaa arvatakaan. Jesaja kertoo vuosisatoja ennen Jeesuksen syntymää kuinka Jeesus tulisi lopulta kaikkien hylkäämäksi.

“Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.” - Jesaja 53:3

Kun luemme evankeliumeita, meille ei välttämättä ensimmäisenä tule mieleen tällainen kuva Jeesuksesta. Olihan Jeesuksella ympärillään tiivis 12 hengen joukko opetuslapsia, suuri määrä seuraajia, hän kohtasi ihmisiä jatkuvasti ja vain harvoin mainitaan, että Jeesus meni yksinäisyyteen. Kuinka hän siis saattoi olla ihmisten hylkäämä?

Kuten sanoin jo aiemmin, ihminen voi tuntea itsensä hyljätyksi ja yksinäiseksi vaikka hän olisi toisten seurassa. Nostakaapa kätenne ylös, kuinka monella teistä on joskus ollut sellainen tunne jossain tilaisuudessa, jossa ette tunne ketään? Ympärillänne on kyllä ihmisiä, mutta kukaan ei kiinnitä huomiota teihin, ettekä itse tiedä kuinka lähestyä muita, tuntemattomia? Minulla ainakin on ollut sellainen kokemus usean kerran elämäni aikana.

Jeesukselle eivät olleet tuntemattomia ihmistunteet, ei myöskään hyljätyksi tulemisen tunne.

Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. - Hebr. 4:15

Kuvittele tilannetta, kun hän opettaa lähimpiä opetuslapsiaan eivätkä he ymmärrä. Miltä sinusta itsestäsi tuntuu, kun et tule ymmärretyksi muiden taholta? Yksinäiseksi, erilliseksi.

Tai mieti, kun Jeesus opettaa suurempaa opetuslasten joukkoansa siitä, kuinka heidän tulisi syödä hänen lihansa ja juoda hänen verensä ja he kääntyvät pois ja jättävät hänet?

Kun ylipapit ja fariseukset, he jotka tunsivat kirjoitukset parhaiten, hylkäävät hänet, joka itse on Jumalan Sana? Kun hänen lähimmät opetuslapsensa pettivät hänet kun nukkuvat hänen suuren sisäisen tuskansa hetkellä Getsemanen puutarhassa, karkaavat hänen luotaan kun häntä tullaan hakemaan ja Pietari vielä kieltää hänet. Lopulta, ristillä, kun hän lausuu kuuluisat sanat “Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” -Psalmi 22

Jeesuksella olisi meille paljonkin kerrottavaa hyljätyn tulemisesta. Miten siis Hän, joka on tullut kaikkien hylkäämäksi, kohtaa meitä, jotka olemme tulleet toisten hylkäämiksi? Katsotaan esimerkkejä.

Mutta hetkinen, hetkinen! Minunhan piti kertoa kuinka Jeesus kohtasi hyljättyjä ihmisiä. Miksi ihmeessä puhun ihmisestä, joka eli tuhat vuotta ennen Jeesuksen syntymää?

Yksinkertaisesti siitä syystä, että "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti" (Hebr. 13:8). Hän, joka on ollut jo alussa Jumalan luona, Jumalan Sana, joka itse on Jumala, kohtaa meidät myös Vanhan Testamentin lehdillä aivan niinkuin Hän kohtaa meidät myös Uuden Testamentin puolella.

Kas niin, nyt voimme jatkaa matkaamme ja tutustua Uuriaan. Kuka oli Uuria? Nimi Uuria tarkoittaa "Jahve on valoni" tai "Jahven liekki".

Uuria oli arvostettu, korkea-arvoinen upseeri Israelin historian kuuluisimman ja arvostetuimman kuninkaan armeijassa, osapuilleen vuonna 1035 eKr. Uuria ei ollut Israelin kansan varsinainen jäsen, hänen sukunsa ei periytynyt Jaakobin poikien heimoista vaan hän oli heettiläinen. Mitä luultavimmin Daavid oli tutustunut häneen niinä vuosinaan, kun hän oli pakomatalla kuningas Saulilta ja keräsi ympärilleen joukkion miehiä, joilla oli hieman epämääräiset taustat. Näistä miehistä kerrotaan 2. Samuelin kirjan lopussa. Daavidin armeijassa oli 30 upseerin erikoisjoukko, jotka olivat erityisen ansioituneita ja kuuluisia. Uuria oli yksi heistä.

Uurian sotavarustus on ollut jotakuinkin tällainen, sen mukaan kuin tuosta aikakaudesta tiedetään. Elettiin pronssi- ja rautakauden välistä siirtymäaikaa eikä Israelissa ollut vielä kovin paljoa raudan jalostusta. Pronssia osattiin käyttää, mutta sitä käytettiin säästellen ettei se rajoittaisi liikkumista, todennäköisimmin kypärän kanssa. Arvokkailla henkilöillä kuten kuninkaalla oli vahvemmat suojaukset kuten rintahaarniska ja säärisuojat. Filistealaisilla rautaa ja haarniskoita oli enemmänkin käytössä ja heillä oli pitkään teknologinen etumatka tässä suhteessa.

Hänen vaimonsa nimi oli Batseba, mutta heillä ei tiedettävästi ollut lapsia. Avioliitto lie ollut siis melko tuore. Koska Mooseksen laki salli sotilaan olla vuoden kotona vaimonsa kanssa häiden jälkeen, voidaan olettaa heidän olleen jo yli vuoden ajan naimisissa. Miksi he eivät olleet saaneet lasta tuona aikana, on vaikea kysymys. Voidaan vain olettaa ettei Herra ollut antanut heidän vielä saada lasta, ei ollut niin sanotusti vielä "onnistanut".

Raamattu kertoo, että Batseba oli Eliamin tytär, ja Eliam oli myös yksi näistä 30 sankarista, jotka olivat Daavidin kuuluisia upseereita. Eliamin on siis täytynyt olla Uuriaa selvästi vanhempi upseeri. Oletettavasti Uuria ja Eliam olivat ystäväystyneet uransa aikana ja siten tutustuminen Batseban ja Uurian

välillä oli jossain välissä myös mahdollistunut. Eliamin ehkä huomattua katseet noiden kahden välillä oli kihlaus sovittu ja tuore aviopari syntynyt. Eliam oli lisäksi Ahitofelin poika. Ahitofel taas oli kuuluisa kuninkaan neuvonantaja, joka oli hirttänyt itsensä aiemmin kun Daavidin poika Absalom ei ollut noudattanut hänen neuvoaan Daavidin voittamiseksi.

Tähän mennessä Uuria ei kuulosta kovin hyljättyltä, vai mitä? Arvostetussa asemassa, kuuluisan kuninkaan alaisuudessa ja onnellisessa avioliitossa oleva mies, joka on vielä parhaassa iässään. Tarina ei kuitenkaan pääty tähän. Sillä tämä tulee todellakin päätymään hylkäämiseen, hänen ehkä eniten arvostamiensa ihmisten suunnalta.

2. Sam. 11:2 Niin tapahtui eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltansa ja käveli kuninkaan linnan katolla, että hän katolta näki naisen peseytymässä; ja nainen oli näöltään hyvin ihana.

11:3 Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta; ja sanottiin: "Se on Batseba, Eliamin tytär, heetiläisen Uurian vaimo".

11:4 Niin Daavid lähetti sanansaattajat häntä noutamaan, ja hän tuli hänen luoksensa. Ja Daavid makasi naisen kanssa, joka juuri oli puhdistautunut saastaisuudestaan. Sitten tämä palasi kotiinsa

Uuria on siis rintamalla taistelemassa ammonilaisia vastaan, kun hänen vaimonsa Batseba on kotona, aivan kuninkaan linnan läheisyydessä. Kuningas Daavid itse on jäänyt myös linnaansa ja kulkee yön hämäryydessä palatsinsa katolla. Sieltä hän huomaa peseytymässä olevan Batseban, antaa periksi himolleen ja kutsuttaa hänet linnaansa ja makaa hänet.

Ja tässä tapahtui ensimmäinen Uurian hylkääminen, hänen oman kuninkaansa taholta. Daavidille kyllä kerrottiin, kuka tämä peseytymässä ollut nainen oli. Mutta Daavid ei siitä välittänyt. Uuria, joka oli varjellut Daavidia hengellään, oli laittanut itsensä alttiiksi ja oli tälläkin hetkellä aseveljiensä kanssa piirittämässä ammonilaisten pääkaupunkia Rabbaa kehuissa oloissa, tulee täysin kuninkaansa hylkäämäksi tämän antaessa periksi omille himoilleen.

2. Sam. 11:5 Ja vaimo tuli raskaaksi; ja hän lähetti ilmoittamaan Daavidille: "Minä olen raskaana".

Daavid oli saanut kuninkuutensa Jumalalta ja nyt tuo valta koitui hänen kiusauksekseen ja lankeemuksekseen. Niinkuin monet hallitsijat ja valtaapitävät historian aikana, myös Daavid liittyy tuohon naisia hyväksikäyttävään joukkoon. Mikä häpeä tuo olikaan Daavidille ja Israelille!

Aikaa kuluu kuukausi, ehkä puolitoista, ja Batseba huomaa olevansa raskaana. Miksi Batseba ei ollut kertonut tapahtuneesta kenellekään? Ehkä

pelosta johtuen? Olihan Daavid valtaapitävä kuningas, joka oli jo nyt käyttänyt mielivaltaansa. Mikä

estäisi Daavidia käyttämästä sitä uudestaan? Hän olisi varmaan tahtonut unohtaa koko asian ja jättää sen taakseen, mutta enää se ei olisi mahdollista. Seuraukset olivat ilmeiset. Tällaisesta synnistä, jos se tulisi ilmi, olisi seurauksena Mooseksen lain mukaan kivityskuolema.

Batseba lähettää viestin raskaudesta Daavidille, joka hätäntyy. Jos Batseba on raskaana ja Uuria ei ole ollut lähimaillakaan, on vain ajan kysymys koska Daavid jää kiinni rikoksestaan. Tosin kuninkaan hovissa varmasti juorut ja huhut jo kiersivät palvelijoiden keskuudessa. Niinpä hän kutsuu tämän uskollisen upseerinsa ja sankarinsa rintamalta takaisin pääkaupunkiin, koettaen peittää rikoksensa. Sillä kuka voisi tietää, jos Uuria nyt menisi kotiinsa ja makaisi Batseban kanssa, että syntyvä lapsi ei olekaan Uurian itsensä? Se jäisi salaisuudeksi ja Daavid ei menettäisi kasvojaan. Kaikki olisi hyvin!

2. Sam. 11:6-9

11:6 Silloin Daavid lähetti Jooabille sanan: "Lähetä minun luokseni heettiläinen Uuria". Ja Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

11:7 Ja kun Uuria tuli Daavidin luo, kysyi tämä, kuinka Jooab ja väki voivat ja kuinka sota menestyi.

11:8 Ja Daavid sanoi Uurialle: "Mene kotiisi ja pese jalkasi". Uuria lähti kuninkaan linnasta, ja kuninkaan lahja seurasi häntä. >> Jakeen lisätiedot

11:9 Mutta Uuria panikin maata kuninkaan linnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa. 11:10 Kun Daavidille ilmoitettiin: "Uuria ei ole mennytkään kotiinsa", sanoi Daavid Uurialle: "Tulethan sinä matkalta, mikset mennyt kotiisi?"

11:11 Mutta Uuria sanoi Daavidille: "Arkki ja Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla; menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää: sitä minä en tee." 11:12 Niin Daavid sanoi Uurialle: "Jää tänne vielä täksi päiväksi, niin minä huomenna päästän sinut menemään". Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä

11:13 Daavid kutsui hänet luoksensa syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Mutta illalla hän meni maata vuoteelleen herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

Daavid koetti saada Uurian menemään kotiin vaimonsa luo, jotta raskaus menisikin Uurian piikkiin.

Uuria ei kuitenkaan tähän suostunut. Hän oli niin kunniallinen mies, kunnioitti Herran liiton arkkia, aseveljiänsä ja kenraaliansa Jooabia niin paljon ettei sallinut itselleen sellaisia etuoikeuksia.

Mutta Uuria ei olekaan mikä tahansa mies. Ei, hänen kunniallisuutensa ei salli hänen mennä viihtymään kotiinsa vaimonsa kanssa sillä aikaa kun hänen aseveljensä ovat taistelukentällä! Ei, vaikka Daavid kunta yrittää, ei edes humaltuneena. Ja kun Daavid ihmetellen kyselee Uurialta, kuinka tämä ei mene vaimonsa luo, mitä tämä vastaa? Mikä on tämän kunniallisuuden taustalla? Uuria vastaa:

“Arkki ja Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla; menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää: sitä minä en tee.” (2. Sam. 12:11)

Ensimmäisenä Uuria mainitsee Jumalan liiton arkin, paikan missä Jumalan läsnäolo oli ilmoitettu olevan. Hänen kunniallisuutensa taustalla oli siis hänen uskonsa Israelin Jumalaan. Uurian uskollisuus piirtää voimakkaan kontrastin hänen ja Daavidin välille. Mutta vielä suurempi hylkääminen oli tapahtuva. Daavid antaa Uurian mukaan vietäväksi hänen kuolemantuomionsa, käskyn asettaa Uuria aivan eturintamaan niin, että tämä saa surmansa. Ja niin Uuria tulee hyljättyksi myös oman esimiehensä Jooabin taholta, joka oli Daavidin sotajoukon johtaja. Ei Jooabin olisi sitä tarvinnut tehdä, hän oli ennenkin kiistellyt Daavidin kanssa eikä ollut niellyt kaikkea nikottelematta. Nyt hän kuitenkin antaa kuolemaan yhden armeijansa menestyneimmistä ja uskollisimmista upseereista ja muitakin sotilaita mukana.

Mikä on seurauksena? Jumalan lain mukaan tällaisesta teosta oli rangaistuksena kuolema. Mutta Daavid ei saanut tätä rangaistusta. Hylkäsikö siis Jumalakin Uurian? Ei hyljännyt. Sillä Jumala palauttaa tämän hyljätyn Uurian kunnian. Onhan jokainen Raamatun sana Jumalan inspiroimana tullut kirjoitetuksi. Mikä oli siis Jumalan mielipide tästä kunniallisesta miehestä, joka uskoi häneen?

Ensinnäkin, koko tarinan aikana Uuriasta on puhuttu erittäin kunnioittavaan sävyyn. Profeetta Naatan, kun kohdistaa sanansa Daavidilla tämän murhan jälkeen, kuvaa Uuriaa rakastavana aviomiehenä. Jeesus antaa Uurialle niin suuren kunnian, että ottaa hänet osaksi omaa kuninkaallista sukuluetteloaan vaikkei hän edes ole sukua. Sillä Matteuksen evankeliumissa ei mainita lainkaan Batsebaa, vaan sanotaan että Daavidille syntyi Salomo “Uurian vaimosta”. Matt. 1:6

Ja näin Jumala heidät todellakin näki. Batseba oli Uurian vaimo, ei Daavidin, vaikka Daavid hänet ottikin hoiviinsa ja kuningattarekseen.

Oletko sinä tullut samalla tavalla hyljättyksi? Sinä olet antanut parhaat vuotesi omalle maallesi, esimiehellesi, mutta sinut on hyljätty? Koulutuksellasi ei ole väliä, sillä vaivalla mitä olet nähnyt ei ole ollut merkitystä vaan sinut on heitetty syrjään "taloudellisin ja tuotannollisin perustein". Jeesus näkee sinut. Hän kunnioittaa sitä rehellistä työtä ja vaivaa jota olet nähnyt ja kaikki mitä olet tehnyt toisten hyväksi ja sen uskon vuoksi, mikä sinulla on Jeesukseen, muistetaan Taivaassa. Se ei mene hukkaan. Ei ole yhdentekevää elää kunniallista elämää, hillitä oman ruumiinsa himot ja osoittaa uskollisuutta. Niin sinä keräät aarteita Taivaaseen.

Leea

Uurian tarina ei kuitenkaan välttämättä puhuttele niin paljon teitä kauniimman sukupuolen edustajia. Vaikka Suomenkin armeijassa on voinut palvella naisia jo vuosien ajan, ei se kuitenkaan tarjoa kosketuspintaa suurimmalle osalle teistä, ei siinä mielessä kuin miehille.

Kääntäkäämme siis katseemme vielä kauemmas historiaan, henkilöön nimeltä Leea. Leea oli Jaakobin ensimmäinen vaimo, joka eli n. 1700-1800 eKr.

(En ole laittanut Leean tarinan kohtia Raamatusta dioihin, mutta jos tahdot perehtyä hänen tarinaansa, voit lukea siitä 1. Mooseksen kirjasta luvuissa 29-31. Käyn hänen tarinansa läpi vapaasti kerrottuna.)

Leea eli nuoruutensa silloisella Kaksoisvirran alueella. Paimentaminen oli hänelle epäilemättä tuttua, sillä hänen isänsä Laaban omisti paljon lampaita ja oli sen luokan bisnesmies ettei epäröinyt laittaa tyttäriäänkään töihin perheyrittystä hyödyttämään. Leea kuvataan Raamatussa isosiskoksi, joka jäi kauniimman pikkusiskonsa Raakelin varjoon. Tuon ajan tapana oli, että vanhimmat tyttäret annettiin ensin avioon, mutta Leeaa ei ollut kukaan tullut kosiskelemaan. Tarkkaan ei kerrota, mikä Leean ulkonäössä ei miellyttänyt, mutta jotenkin se liittyi hänen silmiinsä, sen verran voimme saada selville. Mieleen nousee aiemmin lainaamani kohta Jesajan kirjasta, jossa sanotaan ettei Jeesuskaan ollut komea, hänellä ei ollut miellyttävä ulkomuoto.

Leean perhe

Suurin muutos Leean elämään tapahtui, kun paikkakunnalle saapui kaukaa toisesta maasta tullut mies nimeltä Jaakob, joka oli iskenyt silmänsä Leean pikkusiskoon Raakeliin. Tuo mies ei ollut rikas, mutta päätyi tekemään töitä Laabanin perheen hyväksi seitsemän vuoden ajan saadakseen Raakelin vaimokseen. Kyllä hän varmasti tuli tutuksi myös Leealle, olivathan he vuosia samojen lammaslauemojen ja ruokapöytien äärellä. Ja supinat pikkusiskon ja isosiskon välillä olivat taattuina, kun Raakel ja Jaakob olivat vaihtaneet merkitseviä silmäyksiä milloin missäkin tilanteessa. Noiden seitsemän vuoden jälkeen Leean arvo tyttärenä koki kolauksen, kun hänen isänsä Laaban

juonittelikin hänelle välinearvon, huijatussaan Jaakobin menemäänkin naimisiin Leean kanssa eikä Raakelin.

Leean häät

Ajan tavan mukaan morsian oli verhottuna eikä Leea-parka varmasti uskaltanut pukahtaa sanaakaan koko juhlallisuuksien aikana. Häyön jälkeen totuus kuitenkin paljastui Jaakobille. Leea oli tullut sekä isänsä hylkäämäksi että nyt Jaakobin hylkäämäksi. Oliko Leea toivonut, että Jaakob ehkä kiintyisi häneenkin? Oliko Laaban aivopessyt hänet? Joka tapauksessa tämä hylkäys iski vahvasti suoraan vasten Leean kasvoja. Häviön mentyä

Jaakob sai Raakelin teltaansa ja kaikille oli selvää, keneen Jaakobin rakkaus todella suuntautui.

Voitteko kuvitella, miltä Leeasta on täytynyt tuntua? Hän on ollut jumissa avioliitossa, josta hänellä ei ole poisääsyä ja jossa hänellä ei ole omaa miestä vaan hän joutuu jakamaan hänet oman, kauniimpana pidetyn pikkusiskonsa kanssa. Kuinka onnellinen sinä olisit tuollaisessa avioliitossa? Ennen siskokset olivat olleet varmasti hyvissä väleissä, mutta nyt heidän väliinsä oli tullut juopa. Leeakin kaipasi rakkautta ja hyväksyntää niinkuin kaikki, eikä hänellä ollut ketään muuta keneltä sitä koettaa saada kuin Jaakob. Ja hän niin kovasti toivoikin, että Jaakob rakastaisi myös häntä.

Leean lapset

Jos sinun käy sääliksi Leean kohtaloa, et ole ainoa. Myös Jumalan kävi häntä sääliksi, sillä hän näki, että Jaakob hyljeksi Leeaa. Ehkä jonkinlaisen kunnian ja velvollisuudentunnon tähden Jaakob vieraili kyllä myös Leean teltassa, mutta harvoin. Niinä kertoina Jumala kuitenkin antoi Leean tulla raskaaksi, jotta hän saisi lohtua näistä lapsistaan. Mutta kertokaapas, onko lasten rakkaus samaa kuin aviomieheltä saatu rakkaus? Ei se ole. Leea toivoi toivomistaan, että hänen saamansa lapset synnyttäisivät Jaakobissa rakkauden häntäkin kohtaan. Nimet, jotka hän antoi kuudelle pojalleen heijastelevat Leean toiveita vuosien kuluessa.

1. poika Ruuben: "Herra on nähnyt minun kurjuuteni, nyt on mieheni rakastava minua"
2. poika Simeon: "Herra on kuullut, että minua hyljitään, ja on antanut minulle myös tämän"

3. poika Leevi: "Nyt kai mieheni vihdoinkin kiintyy minuun, sillä olenhan antanut hänelle kolme poikaa"
4. poika Juuda: "Nyt minä kiitän Herraa"
5. poika Isaskar: "Jumala on palkinnut minulle sen, että annoin orjattareni miehelleni"
6. poika Sebulon: "Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni on asuva minun luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa."
7. lapsi tytär Diina. Hänen kohdallaan Leea ei sanonut mitään.

Kuten lasten nimistä nähdään, Leealla on ollut usko Herraan. Jokaisen lapsen hän on ottanut lahjana Herralta. Leean usko ja luottamus Herraan vaikuttaa olleen vahvimmillaan Juudan synnyttyä, sillä silloin hänellä on ollut vain kiitollisuutta Herraa kohtaan eikä puheita miehen rakkaudesta. Oli niin tai näin, Jumala ei lahjojansa eikä kutsumistansa kadu, ja hänen Leealle antamansa lapset tulivat olemaan 6 Israelin kansan kantaisää. Eikä Leean saama kunnia siihen jäänyt, olihan myös itse Messias syntyvä hänen jälkeläisestään Juudasta, juuri siitä pojasta josta hän oli kiittänyt ilman ehtoja. Leea tuli saamaan myös sen kunnian, että hänet haudattiin Makpelan luolaan, joka oli kunniapaikka, sukuhauta jonne oli Abrahamista alkaen suvun jäsenet haudattu. Sinne ei Raakelkaan päässyt. Leean nimi pääsi myös sanonnaksi hänestä syntyneen kansan huulille, kun Ruutin kirjassa iloitaan tulevasta hääjuhlista ja kansa ja sen vanhimmat lausuvat "Suokoon Herra, että vaimo, joka tulee taloosi, tulisi Raakelin ja Leean kaltaiseksi, jotka molemmat rakensivat Israelin huoneen."

Ja samoin kuin Uuria, sai Leea myös sen kunniapaikan, että hänet on kirjattu Messiaan Jeesuksen sukuuetteluun. Näin on Herra tehnyt Uurialle ja Leealle sen, mistä neitsyt Mariakin kiitosvirressään laulaa, "Herra on korottanut alhaiset" (Luuk. 1:52).

Marian kiitosvirsi

Ehkä joku teistä vielä kuitenkin kokee ettei osaa oikein samastua näihin Vanhan Testamentin hahmoihin ja toivoo mielessään etteikö Jeesuksen maanpäällisestä elämästä löytyisi esimerkkiä missä Hän kohtaa hyljätyksi tulleen ihmisen? Ehkä ajattelet: "Jos kuulisin, että Jeesus itse lohdutti tällaista ihmistä niin ehkä sitten voisinkin uskoa hänen voivan lohduttaa myös minua"?

Kääntäkäämme siis katseemme jälleen toisaalle, tällä kertaa aikaan n. 27-30 jKr. Löydämme itsemme miehen luota, jonka nimeä emme edes tiedä, koska Raamattu ei sitä meille kerro. Miehestä kerrotaan Johanneksen evankeliumin luvussa 5.

Joh. 5:1-8

5:1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

5:2 Ja Jerusalemissa on Lammasporthin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää.

5:3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista. 5:5 Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta.

5:6 Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"

5:7 Sairas vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua".

5:8 Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy".

Niinkuin huomasimme, kyseessä oli sairas mies, joka oli sairastanut jo 38 vuotta. Sairautensa tähden hän ei kyennyt kävelemään ja hänellä oli jo niin paljon ikää ettei hänellä ollut enää ketään, joka hänestä olisi pitänyt huolta. Hän vietti aikansa Jerusalemissa, Betesdan altaan reunalla.

Tässä näette nuo altaat, ja sanon monikossa, koska niitä oli tosiaan kaksi. Niitä erotti vain niiden välissä ollut pylväskäytävä. Siellä Jeesus kohtasi tuon miehen, jonka tiesi sairastaneen jo kauan aikaa. Jeesus ei kuitenkaan parantanut häntä saman tien, mitään kysymättä. Vaan mitä hän tekee? Jeesus kysyy: "Tahdotko tulla terveeksi?".

Miksi tällaista edes tarvitsi kysyä, saatat ihmetellä. Olihan hän kärsinyt jo pitkään. Jos Jeesus tiesi hänen kärsineen jo pitkään, piti hän hänen tietää myös se, että hän tahtoi tulla terveeksi! Mutta tässä näemmekin kuinka kunnioittavasti Jumala lähestyy meitä ihmisiä: hän antaa meille oikeuden valita, niin paljon hän kunnioittaa ihmisen vapaata tahtoa. Sitä paitsi, kun mies parantuisi, hän ei voisi enää nojata ihmisten almujen varaan vaan hänen koko elämänsä muuttuisi: hänen täytyisi opetella ammatti vanhalla iällä, tehdä työtä jokapäiväisen leipänsä eteen. Mutta jotenkin minusta tuntuu että tuo mies oli vain kiitollinen siitä mahdollisuudesta lopun elämäänsä.

Miehen epäsuorasta vastauksesta käy ilmi, että hän todella tahtoo tulla terveeksi, joten Jeesus sanoo nuo sanat "Nouse, ota vuoteesi ja käy". Oli aika karistaa tuon paikan pölyt noista jaloista, jotka olivatkin vain keränneet sitä kaikkina menneinä vuosina ja antaa niille liikettä. Vuode, joka miehellä oli, saattoi olla hänen ainoa omaisuutensa niiden vaatteiden lisäksi mitä hänellä oli päällä.

Joh. 5:9-13 Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti.

5:10 Sentähden juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta".

5:11 Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy'". **5:12** He kysyivät häneltä: "Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy'?"

5:13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.

Kuvitelkaa, jos mies olisi noudattanut noiden nuhtelevien juutalaisten ajatuksia? Hänenhän olisi täytynyt jäädä terveenä vahtimaan omaa vuodettaan sinne lammikoiden viereen. Hän ei olisi voinut lähteä etsimään suojaan itselleen, ei etsimään sukulaisiaan kertoakseen tapahtuneesta ihmeestä. Ei hänelle olisi annettu almujakaan, koska ihmiset olisivat nähneet hänet terveeksi. Ja tuo ihminen, joka oli vain maannut 38 vuotta, ei olisi nyt saanut liikkua saatuaan takaisin mahdollisuutensa toimia aktiivisesti omassa elämässään.

Joh. 5:14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi".

Kiitollisuus oli täyttänyt tuon miehen sydämen. Jeesus tapasi hänet myöhemmin temppelissä. Ehkä mies oli mennyt sinne kiittämään Jumalaa. Hänellä tuskin oli varaa ostaa minkäänlaista kiitosuhriakaan, ainut uhri mitä hän saattoi antaa oli hänen huultensa uhri eli niiltä noussut kiitos Jumalan puoleen. Jeesus rohkaisee häntä tässä vaiheessa pysymään uudella tiellä, joka hänelle on mahdollistunut. Hänen tuli lopettaa synnin tekeminen ettei hänelle kävisi lopulta vielä pahemmin. Voi olla, että hänen uusi tilanteensa oli tuonut myös uusia kiusauksia tuolle miehelle: mistä hän saisi ruokansa, kun almuja hänelle ei enää annettaisi eikä hän ollut tehnyt työtä päivääkään elämästään? Ruoan varastaminen oli varmasti todellinen kiusaus. Mutta tällaisista ratkaisuista Jeesus varoittaa häntä. Jumalan antamaa lahjaa ei tule käyttää vääryyteen.

Mitä opimme Jeesuksesta tämän kohtaamisen kautta? Hän lähestyy ihmistä kunnioittavasti, ei kävellen yli hänen vapaan tahtonsa. Hän ei myöskään tahdo jättää ihmistä yksin ensimmäisen kohtaamisen jälkeen vaan tahtoo edelleen ohjata häntä

oikealle tielle. Matteus kuvaa Jeesuksen asennetta vastaavan tilanteen kohdalla, kun hän oli parantanut sapattina erään toisen miehen kuivettuneen käden Jesajan kirjan sanoilla:

“ Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti.” -Jesaja 42:3

Oletko sinä siinä tilanteessa, että koet olevasi kuin särjetty ruoko, taipunut tuulessa eikä kelpaa enää käytettäväksi? Ehkä olet ollut pitkään tuollaisessa heikkouden tilassa, niinkuin tuo mies, joka oli joutunut kärsimään samasta jo 38 vuoden ajan. Mutta niinkuin hänen tilanteensa ei ollut toivoton vaan Jeesus kohtasi hänet siellä missä hän oli, samoin Jeesus tulee sinun luoksesi. Kunnioittavasti, arvostavasti, kysyen, tahdotko sinä avun sinun tilanteeseesi? Mitä sinä vastaat hänelle?

Rukoillaan yhdessä.

Jeesus, me tulemme sinun eteesi kaikkine haavoinemme ja kipuinemme. Sinä tiedät kuinka kauan olemme niistä kärsineet. Vaikka muut eivät tuskaamme näkisi, Sinä näet meidät. Pyydän, että Sinä kohtaat meitä tänään samoin kuin kohtasit näitä ihmisiä, joista Raamatun sivuilla kerrottiin. Kiitos, että olet Hyvä Paimenemme, joka pidät meistä huolen ja sidot haavamme. Tapahtukoon Sinun tahtosi ja tulkoon Sinun valtakuntasi Jeesuksen Kristuksen nimessä ja veressä, Aamen.